

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/211/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115210169
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115210169.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., IČO: 35 704 713, so sídlom Žižkova 11, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 815 10, právne zastúpený: JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 249 650, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1. Marián B., nar. XX.X.XXXX, bytom W. 815/5, 949 01 Nitra, 2. Mária B.ová, nar. XX.4.XXXX, bytom W. 815/5, 949 01 Nitra, zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci, IČO: 50 401 718, so sídlom Gemerská 2, 821 08 Bratislava, o zaplatenie 1 542,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 355 eur s príslušným úrokom z omeškania zastavuje.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 187,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 057,43 eur odo dňa 24.6.2010 do 14.7.2010, zo sumy 2007,43 eur odo dňa 15.7.2010 do 21.8.2012, zo sumy 1 987,43 eur odo dňa 22.8.2012 do 21.9.2012, zo sumy 1 967,43 eur odo dňa 22.9.2012 do 19.10.2012, zo sumy 1 947,43 eur odo dňa 20.10.2012 do 26.11.2012, zo sumy 1 927,43 eur odo dňa 27.11.2012 do 14.12.2012, zo sumy 1 907,43 eur odo dňa 15.12.2012 do 31.1.2013, zo sumy 1 887,43 eur odo dňa 1.2.2013 do 14.6.2013, zo sumy 1 837,43 eur odo dňa 15.6.2013 do 16.7.2013, zo sumy 1 787,43 eur odo dňa 17.7.2013 do 14.8.2013, zo sumy 1 737,43 eur odo dňa 15.8.2013 do 27.9.2013, zo sumy 1 717,43 eur odo dňa 28.9.2013 do 15.10.2013, zo sumy 1 652,43 eur odo dňa 16.10.2013 do 13.12.2013, zo sumy 1 632,43 eur odo dňa 14.12.2013 do 30.1.2014, zo sumy 1 627,43 eur odo dňa 31.1.2014 do 28.2.2014, zo sumy 1 622,43 eur odo dňa 1.3.2014 do 21.3.2014, zo sumy 1 617,43 eur odo dňa 22.3.2014 do 28.4.2014, zo sumy 1 612,43 eur odo dňa 29.4.2014 do 16.5.2014, zo sumy 1 607,43 eur odo dňa 17.5.2014 do 20.6.2014, zo sumy 1 602,43 eur odo dňa 21.6.2014 do 23.7.2014, zo sumy 1 592,43 eur odo dňa 24.7.2014 do 15.8.2014, zo sumy 1 582,43 eur odo dňa 16.8.2014 do 26.9.2014, zo sumy 1 577,43 eur odo dňa 27.9.2014 do 22.10.2014, zo sumy 1 572,43 eur odo dňa 23.10.2014 do 28.11.2014, zo sumy 1 567,43 eur odo dňa 29.11.2014 do 17.12.2014, zo sumy 1 562,43 eur odo dňa 18.12.2014 do 15.1.2015, zo sumy 1 552,43 eur odo dňa 16.1.2015 do 19.2.2015, zo sumy 1 547,43 eur odo dňa 20.2.2015 do 20.3.2015, zo sumy 1 542,43 eur odo dňa 21.3.2015 do 28.4.2015, zo sumy 1 537,43 eur odo dňa 29.4.2015 do 15.5.2015, zo sumy 1 532,43 eur odo dňa 16.5.2015 do 29.6.2015, zo sumy 1 527,43 eur odo dňa 30.6.2015 do 16.7.2015, zo sumy 1 522,43 eur odo dňa 17.7.2015 do 31.8.2015, zo sumy 1 517,43 eur odo dňa 1.9.2015 do 29.9.2015, zo sumy 1 512,43 eur odo dňa 30.9.2015 do 26.10.2015, zo sumy 1 507,43 eur odo dňa 27.10.2015 do 11.11.2015, zo sumy 1 477,43 eur odo dňa 12.11.2015 do 16.12.2015, zo sumy 1 447,43 eur odo dňa 17.12.2015 do 26.1.2016, zo sumy 1 417,43 eur odo dňa 27.1.2016 do 18.2.2016, zo sumy 1 387,43 eur odo dňa 19.2.2016 do 18.3.2016, zo sumy 1 357,43 eur odo dňa 19.3.2016 do 14.4.2016, zo sumy 1 327,43 eur odo dňa 15.4.2016 do 18.5.2016, zo sumy 1 297,43 eur odo dňa 19.5.2016 do 23.6.2016, zo sumy 1 267,43 eur odo dňa 24.6.2016 do 20.7.2016, zo sumy 1 237,43 eur odo dňa 21.7.2016 do 30.8.2016, zo sumy 1 227,43 eur odo dňa 31.8.2016 do 27.9.2016, zo sumy 1 217,43 eur odo dňa 28.9.2016 do 24.10.2016, zo sumy 1 207,43 eur odo dňa 25.10.2016 do 28.11.2016, zo sumy 1 202,43 eur odo dňa 29.11.2016 do 13.12.2016, zo sumy 1 197,43 eur odo dňa 14.12.2016 do 31.1.2017, zo sumy 1 192,43 eur odo dňa 1.2.2017 do 23.2.2017, zo sumy 1 187,43 eur odo dňa 24.2.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vzájomnú žalobu žalovaných v 1. a 2. rade doručenú súdu dňa 9.4.2019 zamieta.

IV. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.4.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade povinnosťou zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 1 542,43 eur spolu príslušenstvom pozostávajúcim z úrokov z omeškania. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.12.2007 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom Zmluvu o spotrebnom úvere reg. č. UZF/07/93958, ktorej súčasťou boli Všeobecné zmluvné podmienky pre dopravnú techniku. Na základe tejto úverovej zmluvy čerpal žalovaný v 1. rade spotrebný úver vo výške 82 650 Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 3 519,60 Sk. Z dôvodu, že žalovaný v 1. rade úver nesplácal, listom zo dňa 28.5.2010 žalobca určil žalovanému v 1. rade predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zostatku úveru. Na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 8.6.2010 žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade a stala popri ňom solidárnym dlžníkom. Žalobca vyhotovil konečné finančné vyúčtovanie úverovej zmluvy, podľa ktorého bol celkový dlh z úverovej zmluvy vo výške 2 057,43 eur. Podľa Dohody o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach zo dňa 12.6.2013 žalovaní neodvolateľne uznali svoj záväzok voči žalobcovi. Pohľadávka žalobcu bola vyčíslená sumou vo výške 1 887,43 eur s príslušenstvom, ktoré tvoril zákonný úrok z omeškania. Žalovaní následne na účet žalobcu uhradili sumu vo výške 345 eur. Nedoplatok ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1 542,43 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne s poukazom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.4.2017 žiadali žalobu zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat žalobcu k náhrade trov konania. Vzniesli i námietku premlčania, uviedli, že plnenie zo zmluvy o spotrebnom úvere zaplatili v celom rozsahu a preplatili o sumu 629,26 eur. Pre absenciu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebnom úvere považujú úver za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., a to náležitosť podľa písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) práva spotrebiteľa podľa § 7 a ďalšie. Žalovaní v 1. a 2. rade ďalej poukázali na nemožnosť ovplyvniť obsah zmluvy, ktorá je formulárová, typová, predtlačená a musela byť podpísaná tak, ako bola predložená. Zmluvu považujú za spotrebiteľskú, poukazujú na čl. 1 ods. 2, čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, Smernicu Rady 93/13/EHS ako aj na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

4. Podaním zo dňa 12.4.2017 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 355 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Dôvodom späťvzatia žaloby boli čiastkové úhrady dlžnej sumy vykonané po podaní žaloby.

5. Vo vyjadrení zo dňa 28.6.2017 sa žalobca vyjadril k námietke premlčania vznesenej žalovanými. Žalobca má za to, že uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, pretože žalovaní pohľadávku uznali, a to jednak v Dohode o pristúpení k záväzku, uznanie záväzku a dohoda o splácaní dlhu zo dňa 8.6.2010 a následne aj v Dohode o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach zo dňa 12.6.2013. Záver žalovaných o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru považuje žalobca za nesprávny, pretože v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov výlučne v prípade absencie ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý v zmluve uvedený je vo výške 36 %. Zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, absencia niektorej z náležitostí nemá vplyv na platnosť zmluvy, pretože úver bol žalovaným poskytnutý a žalovaní ho začali čerpať.

6. Za účelom prejednávania sporu súd vytýčil pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s prednesmi právnych zástupcov strán sporu, prednesmi žalovaných v 1. a 2. rade ako aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom súdneho spisu, a to žalobou, zmluvou o spotrebnom úvere, predpisom splátok k zmluve o spotrebnom úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami, určením predčasnej splatnosti úveru, dohodou o pristúpení k záväzku, finančným vyúčtovaním zmluvy, dohodou o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach, príjmovým pokladničným dokladom, predžalobnou výzvou, vyjadrením MS SR, výkazom o úhrade za poskytnuté prostriedky, nálezom ÚS SR I ÚS 426/2013, rozsudkom NS SR sp. zn. 4Sžo/26/2014, čiastočným späťvzatím návrhu, zmluvou o obchodnej spolupráci, e-mailovou komunikáciou, rozpisom splátok, prepočtom RPMN, výpočtom RPMN pre spotrebiteľský úver, návrhom na začatie prejudiciálneho konania, doručenkou, potvrdeniami banky, prehľadom úhrad ako aj jednotlivými vyjadreniami strán sporu.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia. K výpočtu žalovanej sumy uviedol, že táto pozostáva zo 4 splátok (25 až 28), každá vo výške 125,71 eur, čo spolu predstavuje 502,84 eur, ku ktorej sume je potrebné pripočítať neuhradený zostatok úveru a to splátku 29 až 48 bez úrokov, čo predstavuje sumu 1 554,59 eur, teda dohromady tieto dve sumy dávajú sumu 2 057,43 eur, od ktorej je potrebné odpočítať 515 eur, ktorú žalovaný, najmä žalovaná v 2. rade po pristúpení k záväzku plnila a dospejeme k sume 1 542,43 eur, ktorá bola pôvodne žalovaná. Právny zástupca žalobcu odmietol, že žalobca mal žalovaných strašiť podaním žaloby, ozrejmil, že žalobca mohol podať žalobu na súd, ale uprednostnil uzavretie dohôd o splátkach so žalovanými, vyhlásenia žalovaných o neprijateľnosti zmluvných podmienok považuje za účelové.

8. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení zo dňa 9.3.2020 uviedol, že preplatenú čiastku kúpnej ceny auta 629,26 eur je potrebné navýšiť o 339 eur ako akontáciu zaplatenú pri kúpe auta, v skutočnosti je kúpna cena auta preplatená o 968,26 eur, zo žalovanej sumy 1 542,43 eur je ďalej potrebné odpočítať čiastku 355 eur zaplatenú vo februári 2017, za auto sa mu neoplatilo toľko zaplatiť, cena auta bola už pri jeho kúpe nadnesená, zo strany žalobcu ide o úžeru. Žalobca auto nebol ani pozrieť, auto malo platnú STK aj emisnú kontrolu a bolo pojazdné.

9. Zástupkyňa žalovanej v 2. rade na pojednávaní uviedla, že pohľadávka žalobcu nie je dôvodná čo do nároku a do výšky, nárok je premlčaný, pričom od zosplatnenia úveru plynula trojročná premlčacia lehota. Dohoda o uznaní dlhu je podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, žalovaná v 2. rade dohodu nečítala, len vedela, že so žalovaným v 1. rade majú zaplatiť nejakú sumu. Úver je bez úrokov a bez poplatkov, preto bol zo strany žalovaných preplatený o sumu 629,06 eur. K nedostatkom zmluvy poukázala na neuvedenie konečného termínu splatnosti, výšky, počtu a termínov splátok v úverovej zmluve. RPMN bola uvedená vo výške 36 %, v skutočnosti bola 45,63 %. RPMN vypočítala podľa internetovej kalkulačky, o čom súdu predložila i dôkaz (č. I. 239 spisu), prepočet RPMN vykonaný Národnou bankou Slovenska považuje za nesprávny. Zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, tiež v nej nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Článok 3, posledný odsek zmluvy v ktorom bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 0,2 % z dlžnej čiastky považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ďalej poukazuje na nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany dodávateľa, ktorý úver poskytol, ale spotrebiteľovi nevysvetlil dôsledky. Žalobca mal poskytnúť spotrebiteľom odklad splátok. Samotnú dohodu o splátkach uzavrel žalobca opäť na báze splácania dlhu v splátkach. Veriteľ si mal overiť schopnosť dlžníka splácať úver, čo neurobil a došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa. V čase uznania dlhu sa vychádzalo z toho, že bol dlh k tomu dňu, ale v skutočnosti dlh neexistoval. Nesedí výpočet žalovanej sumy, pretože splátky neboli vo výške 125,71 eur, ale boli vo výške 116,81 eur. Zmluvu nepodpísal ČSOB leasing, a.s. ale AUTOCENTRUM AAA auto, a.s., preto si myslí, že zmluva nie je platne uzavretá a žalobcovi patrí to, čo žalovaným požičal. Podľa zástupkyne žalovanej v 2. rade sa na zmluve mali nachádzať dva podpisy - oprávnený konať za túto spoločnosť, pričom na zmluve je len jeden podpis a žalobca mal predložiť i plnomocenstvo. Zástupkyňa žalovanej v 2. rade žiadala, aby sa súd z úradnej moci zaoberal všetkými neprijateľnými zmluvnými podmienkami a vysporiadal sa s nimi v súlade so Smernicou EHS č. 93/13. Zástupkyňa žalovanej v 2. rade spochybnila tiež vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom.

10. Žalovaná v 2. rade sa napojednávaní tiež argumentovala, že úver je bezúročný a bez poplatkov, konanie žalobcu považuje za úžeru, s dohodou o splátkach súhlasila len preto, že bola naplašená a vystresovaná. Dohodu podpísala, lebo sa jej vyhrážali, že ich dajú na súd. Celý úver splatili, dokonca

preplatili o 628 eur. Nevedela splácať viac ako 50 eur, viackrát sa so žalobcom spojila, povedali jej, že má splácať aspoň koľko vie a nakoniec ich aj tak dali na súd. Nemá finančné prostriedky na úhradu dlhu, dlh by vedela splácať v splátkach po 20 eur mesačne. Žalobu žiadala zamietnuť.

11. Za účelom objasnenia zastúpenia žalobcu pri uzatváraní zmluvy o úvere so žalovaným v 1. rade žalobca súdu predložil vyjadrenie zo dňa 3.9.2018, v ktorom poukázal na plnomocenstvo č. 140/01/290/2006 udelené dňa 01.01.2007 spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., z ktorého je zrejmé, že žalobca uvedenú spoločnosť splnomocnil okrem iného aj na uzatváranie zmlúv o spotrebnom úvere. Z dohody o plnomocenstve obsiahnutej v bode 4. čl. III. zmluvy o obchodnej spolupráci je ďalej zrejmé, že okrem štatutárneho orgánu spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. môžu zmluvy uzatvárať aj pracovníci tejto spoločnosti uvedení v plnomocenstve, t. j. pre Nitru bola oprávnená zmluvy uzatvárať aj pani Mária S. (zmluva bola uzavretá v prevádzkarni spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. na Pieskovej ulici v Nitre). Z uvedených dôvodov je zrejmé, že podpis pani Márie Šebovej na zmluve o spotrebnom úvere je dostatočný a pre uzavretie zmluvného vzťahu so žalovaným nebolo nevyhnutné, aby za spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. ako splnomocneného zástupcu v danom prípade podpisovali dvaja členovia štatutárneho orgánu ako to nesprávne tvrdí zástupca žalovanej v 2. rade.

12. Dňa 4.9.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaných, v ktorom žalovaní poukazujú na neplatnosť zmluvy o spotrebnom úvere UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007, zdôrazňujú, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, poukazujú na splátky v celkovej výške 3 372,75 eur, ktoré vykonali, uvádzajú, že žalovaná suma je sporná čo do dôvodu i výšky. Žalovaní zároveň navrhujú, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí neprijateľnosť zmluvných podmienok v Zmluve o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007. Uvedené podanie súd posúdil ako vzájomnú žalobu.

13. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

14. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom bola dňa 21.12.2007 uzatvorená Zmluva o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru žalobcom žalovanému v 1. rade za účelom financovania vozidla HYUNDAI Atos. V zmluve boli dojednané nasledovné podmienky: kúpna cena predmetu financovania 92 865 Sk, časť kúpnej ceny uhradená dlžníkom vopred 10 215 Sk, výška spotrebného úveru 82 650 Sk, hodnota pravidelných mes. splátok 3 519,50 eur, počet splátok 48, splatnosť prvej splátky 21.1.2008, ročná percentuálna miera nákladov 36,0000 %, konečná splatnosť spotrebného úveru 48 mesiacov od začiatku čerpania úveru. Súčasťou zmluvy o úvere boli Všeobecné zmluvné podmienky pre dopravnú techniku, ktoré boli vyhotovené ako samostatný dokument, na ktorom je na poslednej siedmej strane uvedený rukou dopísaný dátum 21.12.07 a podpis.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný v 1. rade nedodrжал zmluvne dojednané podmienky splácania úveru, so splácaním úveru bol v omeškaní, preto žalobca vyhlásil ku dňu 28.5.2010 predčasnú splatnosť úveru a listom z rovnakého dňa (č. I. 41 spisu) vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu dlžnej sumy vo výške 2 057,43 eur. Suma 2 057,43 eur pozostávala zo 4 neuhradených splátok úveru po 125,71 eur splatných k 8.2.2010, 8.3.2010, 8.4.2010 a 8.5.2010 a zostatku úveru vo výške 1 554,59 eur (4 x 125,71 eur + 1554,59 eur = 2 057,43 eur). Žalovaný v 1. rade bol zároveň upozornený, že užívacie právo k predmetu financovania mu končí a bol vyzvaný k odovzdaniu predmetu financovania.

16. Dňa 8.6.2010 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako prístupujúcim dlžníkom Dohodu o pristúpení k záväzku, uznanie dlhu a dohodu o splácaní záväzku. Podľa čl. I. tejto dohody bol jej predmetom záväzok dlžníka vzniknutý zo zmluvy č. UZF/07/95493 uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom dňa 8.1.2008 spočívajúci v povinnosti dlžníka zaplatiť veriteľovi sumu vo výške 2 057,43 eur s príslušenstvom. Žalovaná v 2. rade predmetnou dohodou pristúpila k záväzku dlžníka vyčísleného v čl. I. tejto dohody zaplatiť veriteľovi istinu vo výške dlžnej čiastky vo výške 2 057,43 eur s príslušenstvom a uzala uvedený záväzok podľa § 323 Obchodného zákonníka čo do dôvodu i výšky. Podľa čl. II. tejto dohody sa veriteľ a prístupujúci dlžník dohodli, že záväzok dlžníka vzniknutý predčasným ukončením zmluvy č. UZF/07/95493 sa nahrádza novým záväzkom podľa čl. I. tejto dohody a prístupujúci dlžník je povinný plniť tento nový záväzok. Podľa čl. III. dohody sa prístupujúci

dlužník stal voči veriteľovi popri dlžníkovi spoločným a nerozdielnym, teda solidárnym dlžníkom. Podľa čl. IV. dohody sa pristupujúci dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu vo výške 2 057,43 eur s príslušenstvom v termínoch a splátkach podľa splátkového kalendára tak, že 1. - 41. splátka vo výške 50 eur bola splatná k 25. dňu bežného kalendárneho mesiaca od 25.6.2010 do 25.10.2013, 42. splátka vo výške 7,43 eur bola splatná k 25. dňu kalendárneho mesiaca do 25.11.2013. Veriteľ a pristupujúci dlžník sa zároveň dohodli, že v prípade riadneho a včasného nezaplatenia ktorejkoľvek splátky sa stáva uplynutím tridsiateho dňa odo dňa splatnosti riadne a včas nezaplatenej splátky splatným celý zostávajúci dlh.

17. Ku dňu 23.6.2010 vyhotovil žalobca finančné vyúčtovanie zmluvy č. UFZ/07/95493 (č. I. 47 spisu), v zmysle ktorého je celkový nedoplatok dlžníka vo výške 2 057,43 eur. Uvedenou listinou žalobca zároveň vyzval žalovaného v 1. rade k úhrade sumy vo výške 2 057,43 eur v lehote do 13.7.2010, s tým, že pokiaľ nebude požadovaný nedoplatok v stanovenej lehote uhradený, bude ho žalobca vymáhať v súlade s právnym poriadkom SR.

18. Dňa 8.6.2013 podpísali žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci so žalobcom ako veriteľom Dohodu o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach, pričom išlo o dlh žalovaného v 1. rade vzniknutý na základe Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 21.12.2007, ku ktorému na základe Dohody o pristúpení k záväzku, uznanie dlhu a dohodu o splácaní záväzku zo dňa 8.6.2010 pristúpila i žalovaná v 2. rade. Podľa bodu 1.2. tejto dohody zo dňa 8.6.2013 v čase uzatvorenia dohody pozostával celkový neuhradený zostatok záväzku dlžníkov z istiny vo výške 1 887,43 eur a príslušenstva pozostávajúceho zo zákonných úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bližšie vymedzených v čl. II., bode 2.2. dohody. Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že podpísaním dohody neodvolateľne uznávajú svoje záväzky voči veriteľovi špecifikované v bode 1.2 dohody čo do dôvodu i do výšky a dlh sa zaviazali splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy do 28. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka nadobúda splatnosť dňa 15.6.2013. Podľa bodu 2.5 dohody v prípade, ak dlžníci neuhradia riadne a včas ktorúkoľvek splátku v zmysle bodu 2.2. tejto dohody, okamihom uplynutia termínu splatnosti neuhradenej splátky sa stáva splatným celý neuhradený zostatok pohľadávky z úverovej zmluvy a príslušenstva pohľadávky z úverovej zmluvy.

19. Žalovaní v 1. a 2. rade súdu predložili výkaz o úhrade za poskytnuté prostriedky, v ktorom sú zosumarizované nimi vykonané úhrady (č. I. 96 spisu) a ďalej súdu predložili potvrdenia banky o realizovaných úhradách (č. I. 268 - 304 spisu).

20. Žalobca sa k jednotlivým žalovanými vykonaným úhradám vyjadril v čiastočnom späťvzati žaloby zo dňa 12.4.2017 (č. I. 127 spisu) a vo vyjadrení zo dňa 8.10.2018 (č. I. 212), v ktorom korigoval chybu v písaní v podaní zo dňa 12.4.2017 a v ktorom z dôvodu prehľadnosti uviedol jednotlivé platby prijaté od žalovaných v období od 28.4.2015 do 23.2.2017. Platby žalovaných žalobca zosumarizoval tiež v doplnení vyjadrenia zo dňa 26.11.2019 (č. I. 319 spisu), v zmysle ktorého boli pred zosplatnením úveru (t. j. pred 28.5.2010) vykonané úhrady vo výške spolu 2 758,56 eur a po predčasnej splatnosti úveru boli vykonané úhrady vo výške 870 eur.

21. Žalovaní súdu predložili výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver vykonaný prostredníctvom internetovej kalkulačky portálu www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>>. Ako vstupné údaje boli zadané: výška úveru 2 743,48 eur, pravidelná splátka 116,83 eur, doba splácania 48 mesiacov, interval splácania 1x mesačne a z týchto vstupných údajov bola vypočítaná RPMN 49,45 % a splatená suma 5 607,84 eur.

22. V odpovedi Národnej banky Slovenska na žiadosť súdu o prepočet RPMN zo dňa 14.3.2019 je uvedené, že Odbor ochrany finančných spotrebiteľov NBS (ďalej len „OFS“) vykonal kalkuláciu RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru, výsledkom ktorej je hodnota 36,01 % a OFS konštatuje súlad s hodnotou RPMN spotrebiteľského úveru uvedenou v zmluve o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493.

23. Žalobca súdu ďalej predložil správu z riešenia obchodného prípadu LZ: UZF/07/95493 vypracovanú spoločnosťou SLOVAK GROUP s.r.o. (č. I. 313 spisu), v ktorej je uvedené, že LN (pravdepodobne leasingový nájomca - žalovaný v 1. rade) ich informoval, že je momentálne nezamestnaný a leasingové splátky uhrádza iba z dôchodku jeho matky, celú sumu nie je schopný uhradiť a PL (pravdepodobne predmet leasingu) radšej odovzdá. Po bližšom pátraní bolo zistené, že PL sa neoplatí odobrať, pretože má starší rok výroby a z ekonomického hľadiska by to bolo nerentabilné. PL nemá platnú STK ani EK.

LN tvrdil, že má naďalej záujem uhrádzať leasingové splátky, no aktuálna výška je pre neho neprijateľná, preto požiadal o vypracovanie nového splátkového kalendára. Následne bol vykonaný rozhovor s ČSOB (p. Csabi), s ktorým bolo dohodnuté, že LN sa vypovedá zmluva a bude mu vypracovaný nový splátkový kalendár.

24. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu 21.12.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

27. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku 21.12.2007 (ďalej len zák. č. 258/2001 Z. z.) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

31. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

32. Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

33. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

34. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

35. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

36. Zmluvný vzťah žalobcu ako veriteľa a žalovaného v 1. rade ako dlžníka založený na základe Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 21.12.2007 spadá pod úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka, uzavretú zmluvy teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca mal v zmluve postavenie dodávateľa, pretože pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (poskytovanie úverov), žalovaný v 1. rade mal status spotrebiteľa, pretože zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, nepodnikateľ. Súd podrobil ustanovenia zmluvy súdnej kontrole z hľadiska dodržania ustanovení osobitného zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a zistil, že táto obsahuje zákonom požadované náležitosti a tieto sú uvedené správne. Žalovaní v priebehu konania opakovane poukazovali na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, pričom osobitne poukazovali na neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, neuvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neuvedenie práv spotrebiteľa podľa § 7. Predovšetkým je potrebné uviesť, že právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch platná v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda ku dňu 21.12.2007 považovala úver za bezúročný a bez poplatkov len v prípade absencie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z.). Pokiaľ žalovaní v priebehu konania poukazovali na iné obsahové náležitosti zmluvy, ktoré v zmluve uvedené neboli, s poukazom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy súd uvádza, že absencia týchto ďalších náležitostí zmluvy nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy súd venoval osobitnú pozornosť správnosti údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý je v zmluve o úvere uvedený sadzbou 36,0000 %. Žalobca považoval údaj o RPMN uvedený v zmluve za správny, žalovaní v 1. a 2. rade uvádzali, že RPMN je vo výške 49,45 % a na podporu svojich tvrdení súdu predložili výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky (č. I. 239 spisu). Pretože správnosť tohto údajov zostala v konaní sporná, súd vykonal dopyt na Národnú banku Slovenska, Odbor ochrany finančných spotrebiteľov, ktorý v odpovedi zo dňa 14.3.2019 správnosť tohto údajov o RPMN v sadzbe 36,01 % uvedený v zmluve o úvere potvrdil (č. I. 237 spisu). Pokiaľ ide o výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tu súd uvádza, že z predmetného internetového portálu www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>> zistil, že výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky je len orientačný, čo je uvedené priamo na tejto internetovej stránke. Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že internetová kalkulačka slúžiaca pre výpočet RPMN vôbec nezohľadňuje konkrétny vzorec výpočtu použiteľný pre výpočet RPMN podľa tej-ktorej právnej úpravy platnej v čase podpisu zmluvy a tiež nezohľadňuje ďalšie osobitosti právnych vzťahov obsiahnuté v jednotlivých ďalších častiach zmluvy, prípadne všeobecných obchodných podmienkach. Pokiaľ ide o výpočet RPMN vykonaný Národnou bankou Slovenska, tento súd považoval za hodnoverný. Národná banka Slovenska k hodnote RPMN úveru vo výške 36,01 % dospela po zohľadnení údajov uvedených nielen v zmluve o spotrebnom úvere, ale aj v predpise splátok k zmluve o spotrebnom úvere a všeobecných zmluvných podmienok, z čoho je možné ustáliť, že vypočítaná RPMN sa týkala konkrétneho zmluvného vzťahu veriteľa a dlžníka. Vzhľadom k uvedenému súd konštatuje správnosť údajov o RPMN uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a preto nie je možné považovať úver poskytnutý žalobcom za bezúročný a bez poplatkov.

37. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovaných, že zmluvu o úvere mal za žalovaného podpísať subjekt, ktorý na uvedené nebol oprávnený, túto obranu žalovaných považoval súd za špekulatívnu a žalobcom napokon i vyvrátenú. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluvu o úvere zo dňa 21.12.2007 podpísala za žalobcu spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699 zastúpená pani Máriou Šebovou. Žalobca súdu predložil plnomocenstvo č. 140/01/290/2006 udelené dňa 1.1.2007 žalobcom spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., z ktorého vyplýva, že žalobca túto spoločnosť splnomocnil na uzatváranie zmlúv o spotrebnom úvere a táto spoločnosť bola v mene žalobcu oprávnená uzatvárať zmluvy o spotrebnom úvere. Žalobca súdu ďalej predložil zmluvu

o obchodnej spolupráci č. 140/01290/ZOOS, kde je v čl. III. bod 4 uvedené, že ČSOB Leasing, a.s. (žalobca) splnomocňuje dodávateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.), aby v zmysle ods. 1 tohto článku v jeho mene uzatváral so zákazníkmi zmluvy, ako aj k nim prislúchajúce zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a aby v mene ČSOB Leasing, a.s. prebral od zákazníka preddavok na kúpnu cenu, resp. 1 zvýšenú splátku v súlade s ustanoveniami zmluvy, a to všetko za predpokladu, ak sú splnené všetky podmienky vyplývajúce z tejto zmluvy o obchodnej spolupráci, t. j. najmä ide o vyhovujúci predmet financovania, ČSOB Leasing, a.s. kladne rozhodla o Žiadosti o financovanie a zákazník súhlasí s návrhom zmluvy. Je potrebné uviesť, že žalovaní v konaní nepopreli, že žalobca úver žalovanému v 1. rade poskytol, žalovaný v 1. rade nepoprel, že sa na poskytnutí úveru so žalobcom dohodol za podmienok obsiahnutých v zmluve o spotrebnom úvere, s ktorými súhlasil a na základe ktorých mu úver bol i poskytnutý. S poukazom na uvedené súd obranu žalovaných, ktorí po niekoľkých rokoch od podpisu zmluvy o úvere, po tom, ako žalovaný v 1. rade svoj záväzok opakovane uznal a žalovaná v 2. rade k tomuto záväzku pristúpila a následne ho tiež uznala, sponchybujú, či dňa 21.12.2007 záväzok žalovaného v 1. rade vôbec vznikol, nemohol akceptovať.

38. V konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade uzavretá bola, žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úver, ktorý sa žalovaný v 1. rade zaviazal splácať, žalovaný v 1. rade dojednané podmienky splácania úveru nedodrжал. Súd mal tiež preukázané, že žalovaný v 1. rade dňa 8.6.2010 svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy č. UZF/07/95493 zo dňa 8.1.2008 vyčíslený sumou 2 057,43 eur uznal čo do dôvodu a výšky. V konaní nebolo sporné, že dňa 8.6.2010 k záväzku žalovaného v 1. rade pristúpila jeho matka, žalovaná v 2. rade, ktorá sa zaviazala dlh v sume 2 057,43 eur uhradiť v 41 splátkach po 50 eur mesačne a poslednej splátke vo výške 7,43 eur s tým, že posledná splátka je splatná v lehote do 25.11.2013. Tým, že žalovaná v 2. rade k záväzku žalovaného v 1. rade pristúpila, stala sa dlžníkom popri žalovanom v 1. rade a obidvom žalovaným vznikla povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu. Súd mal ďalej preukázané, že žalovaní uvedený záväzok ani po jeho uznaní žalovaným v 1. rade a pristúpení žalovanej v 2. rade k tomuto záväzku v celom rozsahu neuhradili. Ku dňu 8.6.2013 predstavoval záväzok žalovaných sumu vo výške 1 887,43 eur. Dňa 8.6.2013 tento záväzok žalovaný v 1. rade opäť uznal a záväzok uznala i žalovaná v 2. rade a obaja sa zaviazali uhrádzať záväzok v splátkach po 50 eur mesačne. Žalovaní však ani ďalšie splátky nedodržali a dlžnú sumu žalobcovi nevrátili.

39. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=28.05.2010>> tu platí obdobne.

40. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

41. Podľa § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

42. Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=28.05.2010>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

43. Podľa § 110 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

44. Uznanie dlhu nie je novým, samostatne zaväzovacím dôvodom. Uznáním dlhu nezaniká pôvodný záväzok dlžníka, ale ani nevzniká nový záväzok, zakladá sa ním len vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh existoval v dobe, keď k uznaniu došlo. Uznanie dlhu je tak samostatným zabezpečovacím inštitútom, túto funkciu plní tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Ide o vyvrátiteľnú domnienku, ktorá zaťažuje dlžníka dôkazným bremenom, a naopak, posilňuje postavenie veriteľa tým, že ten svoj nárok vie oprieť nielen o samotný primárny záväzok, ale i o sekundárny, vedľajší záväzok,

služiaci na jeho zabezpečenie. V čase uznania dlhu tak narastá právna istota veriteľa, že jeho nárok bude uspokojený včas a riadne. Obligatórnou náležitosťou uznania dlhu je jeho vymedzenie čo do dôvodu a výšky. Uvedené vymedzenie nemožno prísne formalizovať. Je však nevyhnutné, aby z úkonu dlžníka bolo možné dôvod a výšku dlhu stanoviť určito a zrozumiteľne. Na základe uvedeného nie je potrebné vymedziť dôvod a výšku dlhu exaktne, ale stačí, ak takéto určenie bude vyplývať napríklad z odkazu na konkrétny právny záväzok (napr. zmluvu), resp. iný úkon (napr. výzva, faktúra, atď.), z ktorého sú nepochybne určiteľné. Vymedzením dôvodu dlhu sa myslí určenie jeho právneho titulu, z ktorého vznikol, t. j. primárneho záväzku. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 2028 s.)

45. Uznanie dlhu vyvoláva právne účinky ako v hmotnoprávnej rovine, tak i v procesnoprávnej rovine. Uznáním dlhu sa posilňuje postavenie veriteľa, a to najmä z hľadiska jeho procesnoprávneho uplatňovania práva tým, že zakladá vyvrátenú domnienku, že dlh v čase uznania trval. Z procesného hľadiska tak nastáva výmena úloh procesných strán (žalobcu a žalovaného), na základe ktorej sa dôkazné bremeno presúva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť v negativistickom smere, a teda vyvrátiť samotnú existenciu dlhu, a zároveň vyvrátiť svoj prísľub, tento dlh splniť. V procesnej rovine sa uvedené obrátenie dôkazného bremena spomína predovšetkým v § 192 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfgfuytsmq>>, ktoré ustanovuje, že akákoľvek skutočnosť, ktorá zakladá domnienku, a pripúšťa dôkaz opaku, sa má za preukázanú, a to až do momentu kedy sa nepreukáže opak. Na dlžníka sa presúva dôkazné bremeno trvania záväzku v čase jeho uznania, t. j. ak chce byť dlžník v spore úspešný, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Ak založilo uznanie dlhu vyvrátenú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval, potom v konaní, v ktorom sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, spočíva dôkazné bremeno vzťahujúce sa na neexistenciu záväzku na dlžníkovi (žalovanom). (K tomu porovnaj Najvyšší súd ČR, sp. zn. 29 Odo 1457/2005.)

46. Platným uznaním dlhu dochádza podľa § 110 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngeyta>> ods. 1 Občianskeho zákonníka k pretrhnutiu (prerušeniu), resp. k založeniu premlčacej doby a zároveň k jej prolongácii na desať rokov. Uznanie dlhu zakladá nové plynutie premlčacej doby, ktorá sa začína počítať od momentu, kedy k uznaniu došlo, resp. ak bola v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. V prípade, že dlžník vo svojom vyhlásení okrem iného prísľúbil, že dlh zaplatí v určitom čase, t. j. určí v ňom novú lehotu splatnosti, premlčacia doba sa bude počítať odo dňa nasledujúceho po tomto dni, t. j. odo dňa nasledujúceho po vymedzenej splatnosti.

47. Z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to Dohody o pristúpení k záväzku, uznania záväzku a dohody o splácaní dlhu zo dňa 8.6.2010 a Dohody o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach podpísaného žalovanými dňa 8.6.2013 mal súd preukázané, že žalovaný v 1. rade v obidvoch uvedených dokumentoch uznal čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči žalobcovi vzniknutý titulom zmluvy o spotrebnom úvere reg. č. UZF/07/95493 zo dňa 21.12.2007. Žalovaná v 2. rade v Dohode o pristúpení k záväzku, uznanie záväzku a dohoda o splácaní dlhu zo dňa 8.6.2010 k záväzku žalovaného v 1. rade pristúpila a zaviazala sa ho uhradiť za podmienok tam stanovených. Dňa 8.6.2013 žalovaná v 2. rade v Dohode o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach dlh rovnako ako žalovaný v 1. rade uznala. Uvedené prejavy vôle žalovaných tak založili vyvrátené právne domnienky o existencii dlhu vo výške uvedenej v jednotlivých písomne zachytených prejavoch vôle, teda v Dohode o pristúpení k záväzku, uznaní záväzku a dohode o splácaní dlhu zo dňa 8.6.2010 a v Dohode o uznaní dlhu a splácaní dlhu v splátkach zo dňa 8.6.2013.

48. Na pojednávaní konanom dňa 30.9.2019 zástupkyňa žalovanej v 2. rade vyslovila pochybnosť o dodržaní postupu stanoveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého bol žalobca pred zosplatením úveru povinný dlžníka upozorniť na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. K tejto námietke sa žalobca vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 13.11.2019, v ktorom uviedol, že Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. ku dňu 21.12.2007 neobsahoval ust. § 53 ods. 9, resp. iné obdobné ustanovenie, ktoré by dodávateľovi ukladalo povinnosť upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565, predmetné ustanovenie bolo do Občianskeho zákonníka zakomponované až dňom 1.11.2008 zákonom č. 379/2008 Z. z., pričom prechodné ustanovenie k tomuto zákonu neustanovuje, že sa ustanovenia tejto novely vzťahujú na právne vzťahy vzniknuté pred 1.11.2008. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že povinnosť, na nesplnenie ktorej poukazuje žalovaná v 2. rade, žalobcovi nevznikla. Žalobca zároveň poukázal na

skutočnosť, že so žalovaným v 1. rade komunikoval prostredníctvom inkasnej agentúry, spoločnosti SLOVAK GROUP, s.r.o. a súdu predložil i správu tejto inkasnej agentúry, z ktorej je zrejmé, že žalovaný v 1. rade si bol vedomý celej vzniknutej situácie a žiadal inkasnú agentúru o vypracovanie nového splátkového kalendára.

49. Vzhľadom na vyššie uvedenú námietku žalovanej v 2. rade argumentujúcu nedodržaním povinnosti žalobcu pred zosplatnením úveru dlžníka (žalovaného v 1. rade) upozorniť na možnosť zosplatnenia úveru, súd skúmal, či žalobca bol povinný uvedenú povinnosť dodržať a aké právne následky mohlo spôsobiť jej nedodržanie. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28.5.2010 (určenie predčasnej splatnosti úveru na č. I. 11 spisu). V tomto čase bolo súčasťou Občianskeho zákonníka v § 53 ods. 8 ustanovenie, podľa ktorého „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=28.05.2010>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Pokiaľ žalobca úver zosplatnil dňa 28.5.2010 bol povinný dodržať ustanovenia v tom čase platných právnych predpisov, ktoré mu stanovovali povinnosť dlžníka na mimoriadnu splatnosť upozorniť a ak túto povinnosť žalobca nedodržiaval, k platnému zosplatneniu úveru tak nemohlo dôjsť. S právnym názorom žalobcu, že žalobca nebol povinný dodržať podmienky ustanovenia § 53 ods. 8 (teraz § 53 ods. 9) Občianskeho zákonníka v znení platnom k 28.10.2010 sa súd nestotožnil. Je potrebné uviesť, že hoci zmluvný vzťah zo zmluvy o spotrebnom úvere vznikol za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení, ktoré od veriteľa nevyžadovalo splnenie povinnosti pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dlžníka na okolnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upozorniť, podľa názoru súdu je na posúdenie uvedenej povinnosti a podmienok zosplatnenia úveru nutné aplikovať právnu úpravu Občianskeho zákonníka platnú v čase, kedy bola mimoriadna splatnosť vyhlásená, a to bez ohľadu na to, kedy zmluvný vzťah veriteľa a dlžníka vznikol. Iný výklad podľa názoru súdu nevyplýva ani z prechodného ustanovenia § 879k Občianskeho zákonníka, ktoré sa účinnosti uvedeného zákonného ustanovenia netýka.

50. Ak žalobca ďalej uvádzal, že nad rámec svojich zákonných povinností prostredníctvom inkasnej agentúry, spoločnosti SLOVAK GROUP, s.r.o. so žalovaným v 1. rade ďalej komunikoval, k čomu predložil i záznam, je potrebné uviesť, že splnenie vyššie zmienenej zákonnej povinnosti žalobcu (§ 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka) z uvedeného záznamu nevyplýva. Žalobcom predložený dokument síce potvrdzuje tvrdenia žalobcu, že so žalovaným v 1. rade ohľadom jeho platobných povinností komunikoval, tento dokument však splnenie spornej povinnosti upozorniť žalovaného v 1. rade na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nijakým spôsobom nepreukazuje.

51. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že žalovaného v 1. rade pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru na toto oprávnenie upozornil, pre zosplatnenie úveru tak neboli splnené zákonné podmienky, a preto možno ustáliť, že k zosplatneniu úveru ku dňu 28.5.2010 nedošlo. Dlh žalovaného v 1. rade tak k danému dňu 28.5.2010 predstavoval sumu vo výške 2 057,43 eur, splatná časť dlhu však bola len vo výške dovtedy neuhradených zročných splátok (splátky splatné k 8.2.2010, 8.3.2010, 8.4.2010, 8.5.2010) vo výške 502,84 eur. Pokiaľ žalovaný v 1. rade násilne dňa 8.6.2010 dlh zo zmluvy o úvere č. UZF/07/95493 voči žalobcovi uznal čo do dôvodu i výšky, vznikla mu tým povinnosť vrátiť žalobcovi celú uznanú sumu dlhu. Uznanie dlhu žalovaným v 1. rade dňa 8.6.2010 založilo vyvrátenú právnu domnienku o existencii dlhu žalovaného v 1. rade v čase jeho uznania. Podľa názoru súdu na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, či dlh žalovaného v 1. rade bol v čase jeho uznania dňa 8.6.2010 splatný alebo nie, pretože je nepochybné, že tento dlh, hoci podľa názoru súdu splatný v čase jeho uznania žalovaným v 1. rade v celom rozsahu nebol, záväzok žalovaného v 1. rade nepochybné existoval. Rovnako vyvrátenú domnienku o existencii dlhu žalovaných v 1. rade ako aj žalovanej v 2. rade založilo uznanie dlhu zo dňa 8.6.2013, v ktorom bol dlh uznaný tak žalovaným v 1. rade ako aj žalovanou v 2. rade. Pokiaľ žalovaní v 1. a 2. rade po tom, čo svoj záväzok voči žalobcovi uznali, svoj záväzok následne spochybnili, bolo ich povinnosťou súdu preukázať, že obsah domnienky (spočívajúcej v uznaní dlhu) bol vyvrátený dôkazom opaku, t. j. dôkazom, že skutočnosť je v konkrétnom prípade práve opačná, než ako ju uvádza domnienka. Na žalovaných sa tak presunulo dôkazné bremeno trvania záväzku v čase jeho uznania a ak chceli byť žalovaní v spore úspešní, museli preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Žalovaní však v tomto konaní opak nepreukázali, teda nepreukázali, že dlh v čase uznania neexistoval, resp. že zanikol alebo je celkom nedôvodný. V konaní nebolo tiež preukázané, že tieto úkony (uznanie dlhu dňa 8.6.2010 a

dňa 8.6.2013) neboli urobené slobodne a vážne, teda, že žalobca mal žalovaných zastrešovať alebo prinútiť s uznaním dlhu súhlasiť a toto podpísať.

52. Existenciu záväzku žalovaných v 1. a 2. rade vo výške 1 887,43 eur ku dňu jeho uznania žalovanými v 1. a 2. rade dňa 8.6.2013 tak mal súd preukázanú. Súd v konaní ďalej skúmal, či po uznaní dlhu záväzok žalovaných naďalej trvá a v akej výške. Podľa tvrdení žalobcu mu žalovaní v 1. a 2. rade do podania žaloby uhradili sumu vo výške 345 eur, dlžná suma preto ku dňu podania žaloby predstavovala 1 542,43 eur (1 887,43 eur - 345 eur = 1 542,43 eur). V zmysle tvrdení žalobcu boli podaní žaloby ďalej vykonané úhrady dlhu v sume spolu vo výške 355 eur, dlžná suma tak predstavuje 1 187,43 eur. Podľa prehľadu úhrad predloženého žalobcom (č. l. 321 spisu) boli do zosplatnia úveru (t. j. do 28.5.2010) vykonané úhrady spolu v sume 2 758,56 eur. Po 28.5.2010, teda po dátume, ktorý žaloba považoval za dátum zosplatnenia úveru, boli vykonané úhrady vo výške 870 eur, čo korešponduje s ďalším vyjadrením žalobcu, ktorý uvádzal, že žalovaní vykonali od zosplatnenia úveru do podania žaloby úhradu sumy spolu vo výške 515 eur a po podaní žaloby uhradili spolu 355 eur, v ktorej časti žalobca vzal žalobu späť. Spolu tak podľa žalobcu vykonali žalovaní úhrady v sume 3 628,56 eur.

53. Žalovaní súdu predložili Výkaz o úhrade za poskytnuté prostriedky (č. l. 96 spisu), v ktorom sú pod poradovými číslami 2. - 76. uvedené jednotlivé úhrady úveru č. zmluvy UZF/07/95493 v celkovej sume 3 711,81 eur.

54. Pretože suma vykonaných úhrad zostala v konaní sporná, žalobcovia súdu predložili potvrdenia banky o realizovaných vkladoch (v spise na č. l. 268 a nasledujúcich), z ktorých vyplývajú nasledovné úhrady: dňa 16.1.2008 v sume 3 519,50 Sk, dňa 19.3.2008 v sume 3 519,50 Sk, dňa 20.2.2008 v sume 3 519,50 Sk, dňa 14.4.2008 v sume 3 787 Sk, dňa 19.5.2008 v sume 3 787 Sk, dňa 17.6.2008 v sume 3 787 Sk, dňa 7.8.2008 v sume 267,90 Sk, dňa 16.9.2008 v sume 3 787 Sk, dňa 28.11.2008 v sume 322 Sk, dňa 5.12.2008 v sume 947 Sk, dňa 9.2.2009 v sume 157,70 eur (4 750,87 Sk), dňa 5.3.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 17.4.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 21.4.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 17.6.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 4.8.2009 v sume 30,87 eur (929,99 Sk), dňa 30.9.2009 v sume 220 eur (6 627,72 Sk), dňa 28.9.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 28.9.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 8.10.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 20.11.2009 v sume 125,71 eur (3 787,14 Sk), dňa 28.1.2010 v sume 125,71 eur, dňa 28.1.2010 v sume 125,71 eur, dňa 14.7.2010 v sume 50 eur, dňa 21.8.2010 v sume 20 eur, dňa 21.9.2012 v sume 20 eur, dňa 19.10.2012 v sume 20 eur, dňa 26.11.2012 v sume 20 eur, dňa 14.12.2012 v sume 20 eur, dňa 31.3.2013 v sume 20 eur, dňa 14.6.2013 v sume 50 eur, dňa 16.7.2013 v sume 50 eur, dňa 14.8.2013 v sume 50 eur, dňa 27.9.2013 v sume 20 eur, dňa 15.10.2013 v sume 65 eur, dňa 13.12.2013 v sume 20 eur, dňa 30.1.2014 v sume 5 eur, dňa 28.2.2014 v sume 5 eur, dňa 21.3.2014 v sume 5 eur, dňa 28.4.2014 v sume 5 eur, dňa 16.5.2014 v sume 5 eur, dňa 20.6.2014 v sume 5 eur, dňa 23.7.2014 v sume 10 eur, dňa 15.8.2014 v sume 10 eur, dňa 26.9.2014 v sume 5 eur, dňa 22.10.2014 v sume 5 eur, dňa 28.11.2014 v sume 5 eur, dňa 17.12.2014 v sume 5 eur, dňa 15.1.2015 v sume 10 eur, dňa 9.2.2015 v sume 5 eur, dňa 20.3.2015 v sume 5 eur, dňa 28.4.2015 v sume 5 eur, dňa 15.5.2015 v sume 5 eur, dňa 29.6.2015 v sume 5 eur, dňa 16.7.2015 v sume 5 eur, dňa 31.8.2015 v sume 5 eur, dňa 29.9.2015 v sume 5 eur, dňa 26.10.2015 v sume 5 eur, dňa 11.11.2015 v sume 30 eur, dňa 16.12.2015 v sume 30 eur, dňa 26.1.2015 v sume 30 eur, dňa 18.2.2016 v sume 30 eur, dňa 18.3.2016 v sume 30 eur, dňa 14.4.2016 v sume 30 eur, dňa 18.5.2016 v sume 30 eur, dňa 23.6.2016 v sume 30 eur, dňa 20.7.2016 v sume 30 eur, dňa 30.8.2016 v sume 10 eur, dňa 27.9.2016 v sume 10 eur, dňa 24.10.2016 v sume 10 eur, dňa 28.11.2016 v sume 5 eur, dňa 13.12.2016 v sume 5 eur, dňa 31.1.2017 v sume 5 eur, dňa 23.2.2017 v sume 5 eur.

55. Zosumarizovaním jednotlivých úhrad podľa dokladov predložených žalovanými súd dospel k záveru, že žalovaní uhradili na predmetný úver v období od 16.1.2008 do 28.1.2010 sumu vo výške 2 569,98 eur, následne úver niekoľko mesiacov neplatili, počnúc dňom 14.4.2010 do podania žaloby, t. j. do 13.4.2015 uhradili sumu vo výške 515 eur, čo korešponduje s tvrdením žalobcu. Po podaní žaloby uhradili žalovaní sumu spolu vo výške 355 eur, čo tiež zodpovedá tvrdeniu žalobcu.

56. Pokiaľ žalovaní v priebehu konania tvrdili, že žalobcovi uhradili vyššiu sumu, ako vyplýva z tvrdení žalobcu, boli povinní ďalšie vykonané úhrady preukázať. Uvedené však žalovaní nepreukázali. Z dokladov predložených žalovanými vyplýva celková suma úhrad vo výške 3 439,98 eur, čo je ešte nižšia suma, ako uvádzal žalobca. Súd navyiac zdôrazňuje, že za rozhodujúce pre posúdenie aktuálnej výšky

záväzku žalovaných považoval predovšetkým úhrady vykonané po uznaní záväzku zo dňa 13.6.2013, keď z uznania záväzku vykonaného dňa 13.6.2013 mal súd jednoznačne preukázané, že ku dňu 13.6.2013 bol záväzok žalovaných vo výške 1 887,43 eur. V konaní neboli sporné úhrady žalovaných vykonané po 28.5.2010 až do vyhlásenia dokazovania za skončené, žalobca i žalovaní sa na úhradách vykonaných po 28.5.2010 zhodli (rovnaké sumy úhrad vyplývajú z výkazu o úhrade za poskytnuté prostriedky na č.l. 96 spisu predloženého žalovanými ako aj z tvrdení žalobcu v podanej žalobe a vo vyjadreniach zo dňa 12.4.2017 a 8.10.2018).

57. S poukazom na uvedené mal súd výšku dlžnej sumy 1 187,43 eur preukázanú a žalobu v zmysle jej čiastočného späťvzatia považoval za dôvodnú v celom rozsahu, a preto žalobe v časti o zaplatenie sumy vo výške 1 187,43 eur vyhovel.

58. Pre úplnosť súd uvádza, že sa zaoberal tiež žalovanými vznesenou námietkou premlčania. Z vykonaného dokazovania mal súd nepochybne preukázané uznanie dlhu žalovanými dňa 8.6.2013, ktoré v súlade s ust. § 110 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka založilo novú desaťročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť odo dňa, kedy k uznaniu došlo. Žaloba v tomto spore bola súdu doručená dňa 13.4.2015, bola teda podaná včas.

59. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že ku dňu podania žaloby bol dlh žalovaných vo výške 1 542,43 eur. Žalovaní po podaní žaloby vykonali úhrady v celkovej sume 355 eur, na ktorú skutočnosť reagoval žalobca a vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 355 eur s príslušným úrokom z omeškania späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaní s čiastočným späťvzatím žaloby nevyjadrili nesúhlas. Súd s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

60. Žalobca sa voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal i nároku na zaplatenie úrokov z omeškania v sadzbe vo výške 9 % ročne s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K zaplateniu úrokov z omeškania žalobca žiadal zaviazať žalovaných spoločne a nerozdielne počnúc dňom 24.6.2010 do zaplatenia s tým, že pri vymedzení svojho nároku žalobca zohľadnil jednotlivé čiastkové úhrady dlžnej sumy žalovanými.

61. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

62. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

63. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

64. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

65. Súd žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania priznal, keď z uznania dlhu zo dňa 8.6.2013 mal nepochybne preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade tu uznali tiež dlh spočívajúci v povinnosti zaplatiť úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 057,43 eur odo dňa 24.6.2010 do 14.7.2010, zo sumy 2007,43 eur odo dňa 15.7.2010 do 21.8.2012, zo sumy 1 987,43 eur odo dňa 22.8.2012 do 21.9.2012, zo sumy 1 967,43 eur odo dňa 22.9.2012 do 19.10.2012, zo sumy 1 947,43 eur odo dňa 20.10.2012 do 26.11.2012, zo sumy 1 927,43 eur odo dňa 27.11.2012 do 14.12.2012, zo sumy 1 907,43 eur odo dňa 15.12.2012 do 31.1.2013, zo sumy 1 877,43 eur odo dňa 1.2.2013 do zaplatenia. Ako už súd uviedol vyššie uznanie dlhu zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku o existencii dlhu v čase jeho uznania, čo možno vzťahovať nielen na základ nároku, ktorým je istina dlžnej sumy ale aj na jej príslušenstvo, ktoré v tomto prípade tvorili aj presne vymedzené úroky z omeškania. Žalovaní nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nijakým konkrétnym spôsobom nespochybnili, tiež nepreukázali, že uvedený nárok

je voči nim nedôvodný, preto súd považoval súd nárok žalobcu na úroky z omeškania za dôvodný a žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania priznal.

66. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom k požiadavke žalovanej v 2. rade, ktorá poukázala na svoju zlú finančnú situáciu, súd skúmal, či je dôvodné priznať žalovaným primerane dlhšiu lehotu na splnenie ich záväzku. Žalovaná v 2. rade navrhovala, aby v prípade vyhovenia žalobe, jej súd povolil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 20 eur. Právny zástupca žalobcu s takto navrhnutými splátkami nesúhlasil, keď vzhľadom na výšku dlžnej sumy vypočítal, že žalovaní by len istinu dlhu splácali takmer 60 mesiacov. Vzhľadom na stanovisko žalobcu a s poukazom na výšku navrhovaných splátok súd splácanie dlhu v splátkach po 20 eur mesačne považoval za neprimerané a žalovaným splácanie dlžnej sumy v takto navrhnutých splátkach nepovolil.

67. Súd sa v konaní zaoberal i návrhom žalovaných doručeným súdu dňa 4.9.2019, ktorým žalovaní žiadali určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebnom úvere UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007, ktorý súd posúdil ako vzájomnú žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP.

68. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti je o osobitným druhom žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018; právna veta: najpravo.sk; rozhodnutie nebolo oficiálne publikované).

69. Po preskúmaní zmluvy o spotrebnom úvere UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade súd konštatuje, že neprijateľnosť zmluvných podmienok v tejto zmluve nevzhladol.

70. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku obsiahnutú v Zmluve o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007 v čl. III. Základné podmienky spotrebiteľského úveru v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že znenie ustanovenia článku XII bod 1 Všeobecných zmluvných podmienok pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebiteľskom úvere sa nahrádza týmto znením „V prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vzniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2 % dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Dlžník sa zaväzuje takúto zmluvnú pokutu neodkladne zaplatiť,“ týmto ustanovením bola medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade dojednaná zmluvná pokuta, čo je podľa názoru súdu v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka. V súlade s uvedeným ustanovením je zmluvná pokuta stranami dohodnutá peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť v prípade, že si nesplní svoju zmluvnú povinnosť, ku ktorej sa zaviazal a to bez ohľadu na to, či porušením povinnosti, vznikla veriteľovi škoda. Podľa názoru súdu bola napadnutým ustanovením dojednaná zmluvná pokuta, ktorej výšku súd považoval za primeranú, táto hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán nespôsobuje, vykonaným dokazovaním navyše ani nebolo preukázané, že žalobca si nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty voči žalovanému v 1. rade uplatnil.

71. Žalovaní ďalej žiadali určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čl. IV bode 3 Záverečných ustanovení Zmluvy o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007 v znení: „Zmluvné strany sa v súlade s ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodli, že ich právny vzťah podľa tejto zmluvy sa riadi Obchodným zákonníkom.“ Podľa názoru súdu podriadenie zmluvy režimu Obchodného zákonníka nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože uvedené ustanovenie samo o sebe nezakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. S poukazom na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a spotrebiteľa nemožno zbaviť ochrany, ktorá mu z jednotlivých ustanovení platných právnych predpisov (predovšetkým zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej

národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a ďalšie) vyplýva.

72. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čl. IV. bodu 6. Záverečných ustanovení Zmluvy o spotrebnom úvere č. UFZ/07/95493 zo dňa 21.12.2007, podľa ktorého: „Súčasťou tejto zmluvy sú: a) predpis splátok, ktorý sa zasiela dlžníkovi poštou, b) všeobecné zmluvné podmienky pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere, ktoré v súlade s ust. § 273 Obchodného zákonníka priamo určujú obsah tejto zmluvy, c) sadzobník poplatkov,“ súd rovnako nezistil. Podľa názoru súdu je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj ďalších platných právnych predpisov, pokiaľ je obsah záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami definovaný na základe zmluvy, ktorá ďalej odkazuje na všeobecné zmluvné podmienky, či iné dokumenty, ktoré takto tvoria súčasť zmluvy. Uvedené je bežnou praxou pri uzatváraní zmlúv, kedy zmluvy predovšetkým upravujú osobitosti právneho vzťahu, ktoré sú medzi zmluvnými stranami dojednané a obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky obsahujú výklad pojmov, všeobecné ustanovenia týkajúce sa ukončovania zmlúv, plynutia lehôt, definujú, ako postupovať v prípade porušenia zmluvy, akým spôsobom je možné zmluvu ukončiť, prípadne upravujú situácie, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti za účelom jednoznačnosti a v neposlednom rade i právnej istoty a pod. Odkaz na všeobecné zmluvné podmienky či cenník tak podľa názoru súdu nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, zo vzájomnej žaloby ani nevyplýva, čím by uvedené ustanovenie malo medzi stranami založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného v 1. rade ako spotrebiteľa.

73. Pretože súd neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebnom úvere zo dňa 21.12.2007 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nezistil, vzájomnú žalobu doručенú súdu dňa 4.9.2019 tak považoval súd za nedôvodnú v celom rozsahu, a preto ju zamietol.

74. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

76. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle zásad definovaných v § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. V časti zastaveného konania súd skúmal zavinenie strán na zastavení konania. Súd mal preukázané, že žalovaní sumu vo výške 355 eur uhradili žalobcovi až po podaní žaloby, je preto možné konštatovať, že žaloba bola podaná dôvodne a konanie bolo v tejto časti zastavené pre správanie žalovaných, preto súd priznal náhradu trov konania žalobcovi. V zostávajúcej časti žaloby ako aj vzájomnej žaloby súd trov konania posúdil v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a zatiaľ čo žalovaní nedosiahli žiadny materiálne merateľný úspech, a preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

77. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP), ktorá lehota podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v čase odo dňa účinnosti tohto zákona t.j. od 27.3.2020 do 30. apríla 2020 neplynie.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.